

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 225.453 van 12 november 2013
in de zaak A. 209.081/X-15.478.**

In zake : de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD VAN
 VLAAMS-BRABANT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Michel van Dievoet
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Wolstraat 56
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

Michel DE COOMAN
wonende te 1785 Merchtem
Wolvertemsesteenweg 60
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Claude Verheyleweghen
kantoor houdend te 1785 Merchtem
Kalkovenlaan 75-77

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 5 juni 2013, strekt tot de cassatie van het arrest nr. A/2013/0177 van 30 april 2013 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen “in de zaak met het rolnummer 2010/0186/A/2/0170 houdende de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 05.01.2010 waarbij het beroep ingediend door de heer Michel De Cooman niet wordt ingewilligd en de vergunning wordt geweigerd voor de regularisatie van een veranda en de aanpassing van het gabariet van een vergunde garage op een perceel grond gelegen te 1785 Merchtem, Dries 50, kadastraal bekend, afdeling 1, sectie B, nummer 179s”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking van 14 juni 2013.

De verzoekende partij heeft een toelichtende memorie ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 oktober 2013.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Filip van Dievoet, die *loco* advocaat Michel van Dievoet verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Tom Lootens, die *loco* advocaat Claude Verheyleweghen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Het bestreden arrest verklaart het beroep van verweerder ontvankelijk en gegrond, vernietigt het besluit van 5 januari 2010 van de verzoekende partij, beveelt deze laatste een nieuwe beslissing te nemen over het

administratief beroep van de verweerder binnen een termijn van drie maanden en beslist dat de kosten ten laste van de verzoekende partij komen.

4. Met het voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) bestreden besluit beslist de verzoekende partij om het administratief beroep van de verweerder tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merchtem van 8 mei 2009 dat de aanvraag van de verweerder tot “de regularisatie van een veranda en aanpassing gabariet van een vergunde garage” weigert te vergunnen, niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren om volgende redenen : “de overdreven bouwdiepte in het woonlint (47.50 m vanaf de rooilijn), gelet op de situatie van achterliggend woonperceel” en “de overdreven bebouwde en verharde oppervlakte met een te beperkte resterende onverharde, groene oppervlakte binnen het woongebied met landelijk karakter”.

IV. Onderzoek van het eerste cassatiemiddel

Uiteenzetting van het middel

5. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 4.3.1, §1, 1°, b), artikel 4.8.3, §1, eerste lid, artikel 4.8.3, §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) en artikel 149 van de Grondwet.

De verzoekende partij betoogt dat het bestreden arrest “aanvaardt dat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening met betrekking tot de verharde oppervlakte van 343m² niet onredelijk of kennelijk onjuist is” en dat “deze onverenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening een afdoende draagkrachtig motief is om de vergunning te weigeren” waardoor “de argumentatie met betrekking tot de bouwdiepte in de (onmiddellijke) omgeving een kritiek is op een overtollig motief” dat “niet tot de vernietiging van de beslissing [kan] leiden” zodat de RvVb ten onrechte heeft besloten dat het “gebrek aan afdoende motivering inzake de verenigbaarheid met de in de

omgeving bestaande toestand dient gesanctioneerd te worden met de vernietiging van” haar besluit van 5 januari 2010.

Beoordeling

6. Artikel 4.3.1, §1, 1°, b), VCRO bepaalt dat een vergunning wordt geweigerd indien het aangevraagde onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

Het toentertijd geldende artikel 4.8.3, § 1, eerste lid, VCRO (thans artikel 4.8.2, tweede lid, VCRO) bepaalt dat de RvVb een vergunningsbeslissing vernietigt wanneer hij vaststelt dat deze onregelmatig is wegens strijdigheid met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur.

Het toentertijd geldende artikel 4.8.3, § 2, VCRO (thans artikel 4.8.9 VCRO) bepaalt dat de kennelijke onredelijkheid of onzorgvuldigheid van de toetsing door de overheid aan de goede ruimtelijke ordening steeds geacht wordt een middel van openbare orde uit te maken dat door de RvVb ambtshalve kan worden ingeroepen.

7. De RvVb beoordeelt de door de verweerder in een enig middel ingeroepen “schending [...] van de motivering van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening en het onzorgvuldig en onredelijk karakter van de bestreden beslissing” en het verweer daartegen van de verzoekende partij “dat zij de onmiddellijke omgeving op afdoende wijze bij de aanvraag heeft betrokken” samengevat als volgt:

- voor de motiveringsverplichting in het toepasselijke artikel 53, § 3, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 volstaat het dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt op welke met de goede ruimtelijke ordening verband houdende overwegingen de verzoekende partij zich heeft gesteund om de stedenbouwkundige vergunning al dan niet te verlenen opdat de RvVb zijn legaliteitstoezicht kan uitoefenen;

- de overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening moet worden beoordeeld met inachtneming van de beginselen in het toentertijd geldende artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° en 2°, VCRO; omwille van “de aard van de aanvraag [...] zal het vergunningverlenend bestuursorgaan in de eerste plaats rekening moeten houden met de inpasbaarheid van de aanvraag in de omgeving van het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft” en dus “in de eerste plaats [met] de functionele inpasbaarheid, de schaal, het ruimtegebruik, de visueel-vormelijke aspecten, de mobiliteitsaspecten en de hinderaspecten”;
- wat betreft de bouwdiepte van de aangevraagde constructies heeft de verzoekende partij “met de gegeven motieven de aanvraag niet op afdoende wijze [...] getoetst aan de goede ruimtelijke ordening overeenkomstig de aandachtspunten en criteria [...] in artikel 4.3.1, § 2, eerste lid VCRO”;
- de verweerder toont niet aan dat de beoordeling van de verzoekende partij in haar besluit van 5 januari 2010 dat de totale verharding van 343m² binnen het woongebied met landelijk karakter overdreven is en weinig ruimte laat voor eigenlijke tuinzone, onredelijk of kennelijk onjuist zou zijn;
- het gebrek aan afdoende motivering inzake de verenigbaarheid met de in de omgeving bestaande toestand dient gesanctioneerd te worden met de vernietiging van de bestreden beslissing.

8. Door een weigeringsmotief in het besluit van de verzoekende partij van 5 januari 2010 niet onregelmatig te bevinden, meer bepaald niet strijdig met artikel 4.3.1, §1, 1°, b), VCRO en het voormelde besluit te vernietigen, schendt de RvVb artikel 4.8.2, tweede lid, VCRO ongeacht de vastgestelde onregelmatigheid van een ander weigeringsmotief in dat besluit.

9. Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. A/2013/0177 van 30 april 2013 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, in zoverre het beroep gegrond wordt verklaard, het besluit van 5 januari 2010 wordt vernietigd, de

verzoekende partij wordt bevolen tot het nemen van een nieuwe beslissing en wordt beslist dat de kosten van het beroep ten laste komen van de verzoekende partij.

2. Dit arrest dient te worden overgeschreven in de registers van bovenvermelde Raad en melding ervan moet worden gemaakt op de kant van de gedeeltelijk vernietigde beslissing.

3. De beperkte zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde Raad voor Vergunningsbetwistingen.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twaalf november 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Johan Lust